

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010264
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Marcely Malatkej, na verejnom zasadnutí konanom 31. januára 2019 prejednal odvolanie podané obžalovanou P. P. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/103/2018 zo 4.10.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej P. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/103/2018 zo 4.10.2018 bola obžalovaná P. P. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 01. 02. 2018 v čase od 14.15 hod. do 14.28 hod. sa v Námestove nezisteným spôsobom neoprávnené zmocnila platobnej karty zv. Visa Inspire, č. 4595980002620363, vydané bankou VÚB, a. s., Bratislava držiteľovi Z. Z., následne toho istého dňa prostredníctvom tejto karty vykonala bez súhlasu a vedomia poškodeného výbery hotovosti:

- sumu 200,- € v čase o 14:28:53 hod. z bankomatu Tatra banky a.s., Bratislava na Nábřeží priehrady v Námestove,

- sumu 200,- € v čase od 14:29:37 hod. na tom istom mieste,

- sumu 70,- € v čase o 14:32:33 hod. z bankomatu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, na Nábřeží 765/1 v Námestove,

čím spôsobila manželom Z. Z., nar. XX. XX. XXXX a Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom H. X škodu vo výške 470,- eur.

Za tieto trestné činy bola obžalovaná odsúdená podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej Y. Z. vo výške 470,-Eur.

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie obžalovaná P. P.. V písomných dôvodoch odvolania stručne uviedla, že skutok, ktorý jej je kladený za vinu, nespáchala. Prosí o opätovné prešetrenie v danej veci, pretože ide o omyl. Nič neurobila, tá daná osoba nie je ona. Svedectvo Y. nemožno brať dôveryhodne, keďže pani Y. je voči nej zaujatá. Už v minulosti s ňou mala osobné problémy, tak je zrejmé, že jej chce škodiť. Necíti sa byť vinná, nakoľko nič nespravila.

Na podklade podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovanej P. P. nie je dôvodné.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jej prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná P. P.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovanej. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených trestných činov zistenia, ktoré sú správne.

Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých samosudkyňa okresného súdu založila svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyodené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci, a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľka sa nestotožnila so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovanej.

Odvolačný súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávanych skutkov práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Ani krajský súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovanej, že sa nedopustila konania, ktoré jej je kladené za vinu. Vina obžalovanej, ktorá spáchanie skutku poprela, aj podľa názoru odvolacieho súdu bola jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkyne poškodenej Y. Z., svedkyne G. Y. a listinnými dôkazmi, v súhrne ktorých bolo možno jednoznačne uzavrieť, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila. Obžalovaná je usvedčovaná zábermi na kamerovom zázname pri realizovaní predmetných výberov z bankomatovej karty zv. Visa Inspire, č. 4595980002620363, z ktorého boli zabezpečené fotografické snímky, na ktorých svedkyňa G. Y. bez akýchkoľvek pochybností opoznala obžalovanú, pričom uviedla, že ju pozná už dlhšiu dobu z práce, konkrétne z predajne v Žiline, ohľadom osoby obžalovanej bola viackrát vypovedať na polícii v Žiline, a s jej výpoveďou korešponduje aj záznam obžalovanej v registri priestupkov.

Je pochopiteľné, že obžalovaná popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinou pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“. Obžalovaná však v priebehu trestného konania nepredložila súdu žiadne alibi, ktoré by celkom nepochybne mohlo výrazne spochybniť dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise, preukazujúce nepochybne a bezpečne vinu obžalovanej.

Krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Odvolačný súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ obhajca v priebehu odvolacieho konania namietal, že v konaní bolo porušené právo obžalovanej na spravodlivý súdny proces, keď okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej, treba stručne pripomenúť, že tento argument neobstojí.

Prítomnosť na hlavnom pojednávaní upravuje § 252 ods. 1 Tr. por. V ods. 2 až 5 tohto paragrafu sú potom upravené podmienky, za ktorých je možné vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Podľa ods. 1 citovaného paragrafu sa hlavné pojednávanie koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora. Podľa ods. 2 § 252 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania alebo skráteného vyšetovania, c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného. Podľa ods. 3 citovaného paragrafu hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Podľa ods. 4 § 252 Tr. por. v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné

pojednávane bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí. Podľa ods. 5 citovaného paragrafu ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného, možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného.

Odvolačí súd poukazujúc na citované zákonné ustanovenia konštatuje, že formálne podmienky stanovené v § 252 ods. 2 Tr. por. umožňujúce vykonať hlavné pojednávanie 4.10.2018 v neprítomnosti obžalovanej boli splnené, keďže - uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanej riadne doručené do vlastných rúk 10.5.2018, čo preukazuje doručka vlastnoručne podpísaná obžalovanou (v spise na č.l. 13), - ku skutku bola obžalovaná v prípravnom konaní vypočúvaná 1.6.2018, pričom ku skutku riadne vypovedala, - o možnosti preštudovať spis po skončení vyšetrovania a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania bola obžalovaná riadne a včas upovedomená, čo preukazuje doručka s uplatnenou fikciou doručenia (v spise na č.l. 95), - obžaloba bola obžalovanej riadne doručená 20.8.2018 (spolu s výzvou podľa § 240 ods. 3, ods. 4 Tr. por.), čo preukazuje doručka vlastnoručne podpísaná obžalovanou (v spise na č.l. 101), - na hlavné pojednávanie konané 4.10.2018 bola obžalovaná riadne a včas predvolaná, predvolanie jej bolo doručené náhradným spôsobom v súlade s ustanovením § 66 ods. 3 Tr. por. 13.9.2018, čo preukazuje doručka (v spise na č.l. 104) a - obžalovaná bola upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti. Na obžalovanú sa súčasne nevzťahovala žiadna z podmienok uvedených v § 252 ods. 3 Tr. por., ktorá by vylúčila možnosť konať v jej neprítomnosti - obžalovaná nebola vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, horná hranica trestného činu, pre ktorý bola trestne stíhaná, neprevyšovala desať rokov a v prípade obžalovanej nešlo o prípad povinnej obhajoby (§ 37 Tr. por.). Zároveň bola splnená aj materiálna podmienka, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť i bez prítomnosti obžalovanej. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že zákonné podmienky podľa § 252 Tr. por. splnené boli. Vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej tak mohla zabrániť jedine jej riadne a včas ospravedlnená neúčast'. V okolnostiach danej veci aj krajský súd dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky, aby mohlo byť hlavné pojednávanie 4.10.2018 vykonané v neprítomnosti obžalovanej.

K výroku o treste

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a stotožnil sa so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanej.

Pri absencii odvolacích námietok proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanej uložený súdom prvého stupňa, odvolačí súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanej z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy, a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolačí súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukladanie trestov, prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.